Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Iraida Secrieru-Coşleț)
Dosarul nr. 2r-126/25
(2-24136847-02-2r-20012025)

D E C I Z I E

3 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând în ordine de recurs, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta Societatea cu Răspundere Limitată ”TRADE AGROINVEST”, reprezentată de avocatul Marian Nicolae, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie 2024, prin care s-a respins asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”TRADE AGROINVEST” împotriva lui Vasile Grigorcea privind încasarea sumei,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 28 noiembrie 2024, reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată ”TRADE AGROINVEST” (în continuare SRL”TRADE AGROINVEST”), reprezentată de avocatul Marian Nicolae, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Grigorcea privind încasarea sumei.
2. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a depus o cerere prin care a solicitat asigurarea acțiunii.
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie 2024, s-a respins cererea SRL”TRADE AGROINVEST”, privind asigurarea acțiunii.

Solicitarea recurentului:

4. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 18 decembrie 2024 prin intermediul poștei electronice, recurenta SRL”TRADE AGROINVEST”, reprezentată de avocatul Marian Nicolae, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie 2024, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie dispusă aplicarea măsurilor

de asigurare.

Argumentele părţilor:

5. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că, necesitatea aplicării măsurii de asigurare este impusă de faptul că pârâtul nu reacționează la notificările reclamantului, nu își onorează obligaţiile asumate conform contractului, iar pârâtul la numeroasele apeluri telefonice şi notificări expediate, doar tergiversează achitare, astfel pârâtul ar putea întreprinde acţiuni în vederea tăinuirii bunurilor lor pentru a se eschiva de la onorarea obligațiilor faţă de reclamant.

Consideră că, instanţa de fond s-a expus superficial asupra raționalității şi temeiniciei cerinţelor reclamantului, probabilității cauzării unui prejudiciu reclamantului în cazul neaplicării măsurii asigurătorii, existenței pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului, asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, corelația obiectului acţiunii înaintate dacă aceasta va asigura realizarea scopului măsurilor de asigurare, nu a fost luat în calcul faptul că, reclamantul are angajați, iar prin neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii sub forma de sechestru pe mijloacele financiare din conturile bancare, se creează o posibilitate reală de înstrăinare a bunurilor intimatului, or instanţa de judecată urma să țină cont de principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale prevăzut de art. 26 Cod de procedură civilă, astfel încât nici una din părţi să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă.

Susține că, la cererea de asigurare a acţiunii reclamantul a prezentat probe verosimile în susţinerea cererii şi anume probe referitor la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri a instanţei de judecată, corespunzător a fost demonstrată existența riscului imposibilității executării şi a indicat cert şi concret necesitatea aplicării măsurilor cerute, indicând în mod concret, că neaplicarea acestora creează impedimente la executarea hotărârii judecătoreşti.

Afirmă că, cererea de asigurare a acţiunii a fost depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată iar probele puse la temelia cererii de asigurare a acţiunii au fost anexate la cererea de chemare în judecată şi acestea sunt: Contractul de vânzare-cumpărare nr. 038 din 28 februarie 2024, factura fiscală semnată de ambele părţi, actul de verificare privind decontările reciproce între SRL”TRADE AGROINVEST” şi Vasile Grigorcea, calculul detaliat al penalității, dovada achitării taxei de stat şi dovada achitării serviciilor de asistență juridică, dovada expedierii şi recepționării notificării către debitor. Înscrisurile indicate confirmă existența indicilor precum că, omisiunea de a aplica măsurile de asigurare în cazul din speţă ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti, or, de către SRL”TRADE AGROINVEST” s-a invocat temerea că, neaplicarea măsurilor

de asigurare ar putea favoriza eschivarea lui Vasile Grigorcea de a executa obligaţia, iar acest fapt, în cazul unei eventuale hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, ar putea crea dificultăți în executarea acesteia.
Relevă că, având în vedere că, asigurarea acţiunii civile este o măsură prevăzută de lege, care poate fi dispusă în vederea realizării scopului pentru care a fost concepută, asigurarea executării eventualei hotărâri, luând în considerare: interpretarea concertată a valorii sumei solicitate prin cererea de chemare în judecată, a momentului scadenței obligaţiei de plată, a tăcerii/pasivității manifestate de către Vasile Grigorcea în pofida obligațiilor de executare, creează o bănuială rezonabilă că ultimul s-ar putea eschiva de la executarea obligaţiei pecuniare asumate sau întimpină dificultăți financiare în acest sens, aceste circumstanțe demonstrează că o eventuală hotărâre judecătorească emisă în favoarea SRL”TRADE AGROINVEST” ar risca să rămână neexecutată, sau cel puțin să întâmpine serioase dificultăți în cadrul executării, la caz necesitatea protejării interesului SRL”TRADE AGROINVEST” de a obține executarea unei eventuale hotărâri într-un termen rezonabil, prevalează asupra dreptului lui Vasile Grigorcea de a dispune liber de toate atributele drepturilor sale de proprietate în raport cu bunurile pe care le dețin în limita sumei de 179295,25 lei. Aplicarea sechestrului este rațională şi temeinică având în vedere eschivarea de la plată a intimatului, iar neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea crea impedimente în executarea hotărârii şi ar prejudicia drepturile şi interesele patrimoniale ale recurentului, or suma datoriei solicitate este una impunătoare.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie dispusă aplicarea măsurilor de asigurare.

6. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 20 ianuarie 2025.
7. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 22 ianuarie 2025, nu s-a dat curs cererii de recurs depusă de recurenta SRL”TRADE AGROINVEST”, reprezentată de avocatul Marian Nicolae. S-a comunicat recurentei SRL”TRADE AGROINVEST”, reprezentată de avocatul Marian Nicolae, despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei, acordându-i pentru aceasta un termen de 7 zile calendaristice calculat din momentul comunicării prezentei încheieri. S-a explicat recurentei SRL”TRADE AGROINVEST”, reprezentată de avocatul Marian Nicolae, că în caz dacă nu va lichida neajunsul indicat, cererea de recurs va fi restituită.
8. La 3 martie 2025, recurenta SRL”TRADE AGROINVEST”, reprezentată de avocatul Marian Nicolae, a prezentat dovada de plată a taxei de timbru, înlăturând în termen neajunsurile cererii de recurs, dat fiind faptul că

încheierea Curții de Apel Centru din 22 ianuarie 2025 prin care nu s-a dat curs cererii de recurs, a fost recepționată la 28 februarie 2025, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică.

9. Intimatul Vasile Grigorcea, deși a fost informat despre examinarea recursului, nu a prezentat referință la acesta și nu și-a expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

10. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
11. În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
12. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.
13. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
14. Convingerea instanţei de recurs privind respingerea recursului se bazează pe argumentele ce urmează.
15. Conform prevederilor art. 174 alin.(1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, la dispunerea măsurilor de asigurare a acţiunii în litigiile care pot viza competenţele Băncii Naţionale a Moldovei sau pe cele ale Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare, instanţa de judecată aplică mutatis mutandis prevederile art.11^1 alin.(2)–(5) şi (7) din Legea nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Naţională a Moldovei sau prevederile art.23 alin.(2)–(8) şi (11) din Legea nr.192-XIV din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare, după caz. În aceste litigii nu pot fi dispuse măsurile de asigurare a acţiunii prevăzute la art.175 alin.(1) lit.b) şi c) şi alin.(2) din prezentul cod.

16. Conform prevederilor art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.
17. Conform prevederilor art. 177 din Codul de procedură civilă, cu privire la cuprinsul şi modul de soluționare a cererii de asigurare a acţiunii:

(1) În cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

(2) Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pârâtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pârâtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

(2^1) Dacă cererea de asigurare a acţiunii este formulată în timpul şedinţei de judecată, aceasta se soluţionează de către instanţă în şedinţa respectivă, indiferent de absenţa unor participanţi la proces.

(3) Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.

18. Instanţa de recurs reține faptul că asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii.
19. Colegiul menționează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare, sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii este la latitudinea judecătorului sau instanţei de judecată.
20. Colegiul remarcă că, din materialele cauzei rezultă că la 28 noiembrie 2024, reclamanta SRL”TRADE AGROINVEST”, reprezentată de avocatul Marian Nicolae, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Grigorcea privind încasarea sumei. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a depus o cerere prin care a solicitat asigurarea acțiunii.
21. Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie

2024, s-a respins cererea SRL”TRADE AGROINVEST”, privind asigurarea acțiunii.

22. Colegiul subliniază că, instanța de fond corect a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea recurentei-reclamante privind asigurarea acțiunii.
23. Colegiul reține că reclamanta a depus cererea de asigurare a acțiunii fără a confirma necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii solicitate prin înscrisuri corespunzătoare, astfel încât **nu este satisfăcută cerința privind justificarea aplicării măsurilor solicitate**, or, scopul acestei instituții este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, drepturi tangențiale cu obiectul litigiului.
24. Concomitent, Colegiul remarcă, că în speță, neaplicarea măsurii de asigurare a acţiunii nu poate influența și nu poate face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acţiunii.
25. Instanţa de recurs remarcă, că demersul de aplicare a măsurilor asiguratorii temeinic a fost respins și din considerentul că neaplicarea măsurilor de asigurare, în forma solicitată, nu ar putea avea careva consecințe, care ar produce dificultăți în executarea eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii şi nu are cum afecta eficacitatea actului de justiție.
26. În mod distinct Colegiul respinge, ca fiind declarative, afirmațiile recurentei despre aceia că, prima instanță nu a ținut cont de prevederile legislației civile aplicabile, or, la acest capitol se va reține că cadrul legal just a fost aplicat speței și interpretat adecvat, în concordanță cu textul și spiritului legii.
27. În plus, este necesar de relatat faptul că obiectul acțiunii și valoarea lui, așa cum a fost formulat în cererea de chemare în judecată, nu este unul incontestabil și cert, or, temeinicia acțiunii urmează a fi soluționată la etapa cercetării judecătorești, la etapa examinării cererii de aplicare a măsurii de asigurare judecătorul examinează care sunt circumstanțele care ar putea condiționa imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri de admitere, condiții ce urmează a fi probate de reclamant corespunzător prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă.
28. Concomitent, instanța de recurs menționează că, recurenta contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, în cererea de recurs, nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
29. Respingând recursul, Colegiul pune în evidență și prevederile CEDO. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-

se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

30. Subsecvent, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
31. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentei și reprezentantului său.
32. Așadar, având în vedere faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către recurent neîntemeiate, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea primei instanţe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurenta SRL”TRADE AGROINVEST”, reprezentată de avocatul Marian Nicolae, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie 2024, prin care s-a respins asigurarea acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan